

6.7. Nsrôi bắn rắn

Ông Nsrôi là người bon Bu Ja, xã Quảng Trục. Có một ngày, ông Nsrôi cùng với nhiều người bà con trong làng đi câu cá dọc suối Dak Kar.

Tất cả mọi người cùng đi đánh câu dọc con suối, một mình Nsrôi mắc đi câu, ông ghé đi câu tại bờ gần vực sâu. Đi câu xong, ông lượm một gốc cây chùi đít, rồi tiếp tục đánh câu đến gần chiều tối, sau đó ông về nhà như bao nhiêu người khác.

Đến tối ngủ, ông Nsrôi mơ thấy có một người thanh niên nói với ông:

- Trưa nay khi đi đánh câu, ai lấy thân tôi dùng để chùi đít. Ông đó lớn cỡ nào mà dám khinh rẻ tôi quá vậy.

Nsrôi đáp:

- Tôi có đi đánh câu nhưng không biết chuyện đó.

Thần Ntôch nói:

- Tôi thấy chính ông ngồi câu tại bờ vực nước sâu, câu xong, ông lấy chân tôi chùi đít. Tại sao ông khinh rẻ tôi quá vậy. Ông làm vậy không sống được lâu đâu. Từ hôm nay đến qua bốn đêm ông phải chết vì bệnh thổ tả.

Nsrôi ngủ đến sáng dậy, ông suy nghĩ về giấc mơ, ông biết thần Ntôch rửa ông chết. Nếu thần Ntôch rửa rồi phải chết thật, mình không thoát khỏi chết đâu. Nsrôi tự nghĩ đã chết phải chết luôn, và tôi phải đi đánh thần cho đỡ tức.

Nsrôi ngồi suy nghĩ một mình, ông không kể cho một ai biết chuyện mơ. Ông ở vậy đến ngày hai qua ngày ba, một mình ông đi đánh thần nước. Ông mang theo *ăch loih*, *blân hiăk*, *mpăl bluh*, *rnay lôl*, *koi kêr*, bỏ tất cả vào một gùi mang đi dọc suối.

Mang đi theo suối còn bốn vực nữa mới đến Klông Hot, ông buồn ngủ liền ngã xuống cỏ thì mơ thấy có một người nói với ông:

- Ông đi đâu mà kéo quân nhiều vậy?

Nsrôi nói:

- Tôi đi đánh Klông Hót. Thần Klông Hót rửa tôi bốn nắng chết vì bị thổ tả.

Thần ông già nói:

- Thôi đừng đánh nữa, nếu ông đánh chúng tôi chết hết, chúng tôi không rửa ông đâu, ông về đi.

Khi thức giấc ngủ, Nsrôi lại mang gùi tiếp tục đi, còn ba *klông* nữa là đến nơi. Ông ta bị ngã nên ngủ thiếp đi. Ông lại mơ thấy ông già khi nãy đến can bảo ông về. Ông Nsrôi nói:

- Nếu tôi về, tôi cũng phải chết. Trước khi chết tôi phải đánh.

Khi thức giấc, ông Nsrôi đi tiếp, chỉ còn cách hai *klông*, đến nơi, ông lại ngã xuống ngủ tiếp, lại gặp ông già nói với ông:

- Thôi ông về đi, nếu ông đánh chúng tôi chết hết một làng, chúng tôi thần bảo vệ bon làng tốt lắm. Thần đã rửa ông là thần ác, nếu ông muốn đánh thần đó, sáng mai ông chờ phục lúc mặt trời mọc, thần ấy sẽ gửi chim ăn lúa trước, vợ nó mang cơm theo sau. Ông thấy thần nào có mào đỏ chính là thần ác, ông nhắm chỉ bắn một thần ác đó thôi.

Khi thức giấc ngủ, quay về nhà, sáng hôm sau thức dậy sớm, ông cầm nó đi phục Klõng Hot, thấy một con rắn to mào đỏ, bắn chết. Bắn chết rắn rồi, ông lại ngã ngủ mơ tiếp. Ông mơ thấy ông già bảo ông về nhà kiếm con gà, ché rượu cúng đoàn đánh thần. Qua ngày thứ tư, rủ dân làng đi đến Klõng Hot, mang lợn, gà thần cho. Ông chờ đủ bốn ngày, rồi cùng dân làng mang gùi đến suối bắt nhiều cá.

Người kể: Gloi

(Trích *Truyện cổ M'ông*, Bùi Minh Vũ – Điều Kâu sưu tầm biên soạn, 2001, Sở Văn hóa – Thông tin Đắk Lắk xuất bản, trang 66-69)